

Vår uppgift i livet!

Att finnas till är för det mesta tillfredställande för en del människor. Men vissa vill ha ut någonting mera av sina liv, något mer än bara arbete och att tjäna pengar. Jaha tänker du nu. Han är en sådan där som bara pratar, men som inte gör något åt det. Där har du helt fel. Jag har alltid varit nyfiken av mig, och alltid provat på det mesta. Att ingenting är omöjligt är min livsfilosofi.

Alla individer har någonting nytt varje dag att dela med sig av sina innehållsrika liv. Att ta sig tid till att lyssna på sina medmänniskor vet jag är ett måste.

Det är dock några saker som jag absolut inte gör eller tillåter andra att göra mot mig, och det är att låta mig hunsas av någon. Varje individ har sin rätt i samhället att bli både respekterad och även få beröm någon gång, för en insats som man har gjort, eller för att man bara har funnits till hjälp. Min viktigaste tanke som jag går och bär på varje dag är: att alltid vara så mot andra som jag själv vill att andra skall vara mot mig. Det är oftast en bra start på dagen. Vår viktigaste uppgift i livet är att älska någon och att bli älskad tillbaka. Så måste det vara!

Hur motiverar man sig!

Att stanna upp någon gång för att lyssna på fåglarna, vattnets skvalp, känna lukten av skog eller varför inte smaken av en god middag tillsammans med goda vänner och med sin älskade. Tyvärr måste det till någon händelse i livet för att man skall vakna upp för att uppleva allt det där. Man råkar ut för en olycka. Man opererar sig. Någon nära släkting går hastigt bort. Måste det gå så här långt för att man skall få uppleva denna känsla. Stanna upp, fyll på dina depåer. Ladda batterierna med ny motivation. Ta inte livet helt för givet. Allt kan hända, och det snabbt. Ta ut den där extra semester -veckan nu i sommar. Åk till ditt planerade resmål. Köp den där saken som du gått och sneglat åt nu i flera månader. Ta ett lån nu, istället för att spara i flera år. Det är nu du vill ha roligt och inte om 5 år.

Vi motiverar oss själva och det är ingen annan som gör det åt oss. Så motivera dig nu med att stanna upp. Lukta på några blommor! Livet är härligt att leva. Om man har hälsan och står med båda fötterna på jorden. Förresten när gav du din älskade en blomma senast ?

Vardagens tristess!

Att uppleva samma dag, 5 dagar i veckan måste vara urtrist. Samma fru/man att vakna upp med. Tv -programmen är desamma. Köerna i ditt favorit -varuhus är alltid lika långa. Grannen spelar samma låt flera gånger per kväll. Du träffar samma människor på arbetet varje dag. Tänk om de bara kunde byta skjorta någon gång, bara för att variera sig. Tänk att stå på Mc Donalds i dessa trista uniformer, dag ut och dag in. Puh! Vi måste tänka mera positivt. Ja visst! Men vad gör man åt det slentriala i vår vardag. Vi kanske kan liva upp oss själva med något positivt. Tänka på helgen som snart är här, som vanligt. Nja det är nog inte så lätt att ta sig ur detta. Men gör något. Låt inte tiden bara gå. Skilj dig om ditt äktenskap är tråkigt. Byt jobb (om man har den möjligheten i dessa tider). Ändra dina vanor. Kasta dina urtvättade kläder och köp nytt. Byt frisör och frisy. Ring någon gammal kompis/tjej/kille/släkting som du inte sett eller hört ifrån på år och dag. Besök dina gamla avlägsna släktingar i Norrland. Gör något nytt. Det är ditt liv och ingen annans. Det finns inga hinder, livet är fullt av nya möjligheter. Det gäller bara att se dem.

Framtidsplaner!

Att få en fast och trygg tillvaro i både det privata och i mitt arbete. Börja att träna på gym. Måste banta ner mig 20 kg först. Vill gärna se någon tillstymmelse av muskler innan styrketräning kan påbörjas. Det känns lite meningslöst annars!

2006-2008 jobbade jag på AJ Produkter, där var jag fram till varslet 2008 december. Där var jag ansvarig för företagets webbplatser, servade våra kunder och var också datatekniker. Under dessa 3 åren var jag administrativt ansvarig för vårt nya affärssystem Dynamics Axapta. Innan dess jobbade jag i 3 år som nätverksansvarig och skolvaktmästare på Trönningeskolan i Halmstad.

Började att jobba i Halmstad som Dataansvarig på AB Skandiatransport i Halmstad den 18 februari 2002. Var dataansvarig för företagets IT-framtid. Nya datasystem, där jag som projektledare fick hålla i alla trådar. Alla servrar och datorer och företagets utbildningsbehov inom datakunskap. Fick ta hand om allt som hade med företagets "dataområde".

Flyttade till Halmstad för det jobbet. Och blev varslad efter 7 månader, tung och jobbigt blev det. Men nu är man på nytt jobb och jobba bör man annars känner man inget värde. Att bara gå hemma är jobbigt. Men det går det med om man är tvungen.

Konstigt! När man är arbetslös får man inget gjort hemma. Man faller in i en slöperiod och får inget för sig alls. Och då går man och längtar så innerligt på ett jobb. Och när man fått ett jobb, ja då längtar man innerligt att få vara ledig. Fast då får man ta semester!

Läs mera om Halmstad "Tylösand Sveriges svar på Rivieran" på en av mina andra sidor. Så nu from den 29 maj bor jag i Halmstad. Bor på "Kärleken" den norra infarten mot Halmstad, upp emot regementsområdet. Bor i en etage 4:a i en radhuslägenhet. Så jag hoppas tillbringa mina sista levnadsår i staden som värmer mitt hjärta till 100%.

Men jag är ju bara 40 år, så mycket kan ju ännu hända i livet.

2001 var året som slog alla rekord!

Bröt benet 11 januari, flyttade i juni, ljumskbrocksopererade mig i juni och blev uppsagd dagen före midsommarafton. Så det har varit tungt, men nu lever man igen. Och när jag flyttade igen och fick nytt jobb i Halmstad, ja blev jag varslad där med.

"Det som inte dödar en, härdar en" /Nitche.

Det är bara att bita i när det är som jobbigast. Det löser sig oftast. Bara man har viljan. och en partner som ställer upp på en till 100%. Min livskamrat tog hand om allt när jag bröt benet. Hon hjälpte till med att tvätta mig, lagade mat, tog hand om toalettbesöken, och hon skötte hela flytten helt själv. Jag dirigerade bara vart allt skulle stå vid det nya stället som vi flyttade till. Men alla vänner ställde upp.

Det var 15 stycken som hjälpte oss med flytten.

Och nu denna gången fick hon faktiskt all hjälp av mig.

Tack Susanne för allt du gav mig under 2001.

Om min 30 kilos viktninskning!

Jag gick ner 30 kilo. Och har nu gått upp 20 kg igen.

Måste hålla stenhård koll på den framöver. Har en tendens att äta lite för mycket godis. Målvikten är 95 kg. Jag är som tur är 1.97 lång. Allt sitter runt magen. Men det syns inte så väl. Mjuk mage är det. Så det är bara att jobba bort på gymmets cyklar.. Till sommaren 2010 är jag nere i 95 som är mitt slutmål. Har tagit mig 5 år att ta mig dit jag är idag. Slut med godis i mängder och kaffebröd.

Kör försiktigt!

Till alla vänner, bekanta och kunder: Ta det lugnt ute på vägarna. Tänk på att köra som om Du hade semester. Ta det med ro. Kör Du i 140 km på vägarna, så tjänar Du bara in några minuter, Håll istället 90 och lev längre. För vi har ju bara en kort stund på denna planet. Så gör den inte kortare. Vi möts igen snart...

Text: Michael Svidén